

Nielsen): Jeg går ud fra, at der bliver lyttet til debatten her i Folketingssalen). Tak, det ville jeg være glad for, for ellers kunne jeg bare nøjes med at sige, at jeg stemmer nej til forslaget.

Men der er alt det, kommunerne skal forpligtige sig til på det her område. Det er ikke kommunens opgave at designe motionstilbud til storrygere, overvægtige og førtidspensionister samt begrænse tilgængeligheden af alkohol og cigaretter. Men hvordan er det, de her tilbud bliver til?

Hvis vi i dag tager et vue over kommunerne, sker der en hel del derude. Der er skabt sundhedscentre, der bliver lavet sundhedsprofiler, og man diskuterer rundtomkring i kommunalbestyrelserne, hvordan man sætter ind over for de forskellige livsstilssygdomme. Der skal derfor ikke trækkes en masse ned over hovedet på kommunerne, for de er godt i gang. Hver kommune er en individuel enhed med hver sin livsnerve og kultur. Dette skal vi respektere, og derfor er det vigtigt, at kommunerne hver for sig finder ud af, hvordan de bedst sætter ind.

Der skal sættes ind over for børn. Det er netop dér, vi kan få en rigtig forebyggelse. Det skal være sjovt at være barn, og man skal ikke mødes med forbud, restriktioner og formynderi. Børn har brug for tillid, og den skal de have i de skoler, de går i. Det er tillid til den sundhedsplejerske eller skolelæge, som de går hos, og som kan være drivkraften i at opdage de sundhedsmæssige problemer, der kan opstå, og som vi ser er stigende blandt vores børn. Der skal vejledes og informeres, og man skal ikke være bange for at tage fat om nældens rod. Er der problemer i familien, enten fysisk eller psykisk, skal der sættes ind. Der skal være tilbud, der omfatter hele familien.

Mange kommuner har disse tilbud, men vi ved også, at der er mange problemer med at få det personale, der skal til, problemet er jo ikke, at kommunen ikke har disse tilbud. Problemet er, at de mennesker, som de er rettet mod, ikke kommer til tilbuddene. Så derfor vil det være meget interessant at høre, hvordan Socialistisk Folkeparti mener at man laver de her designede motionshold til rygere og overvægtige og finder ud af, hvordan man får folk til at komme derhen.

I øjeblikket ser vi en sundhedsbølge, som rammer en del mennesker. Mange stopper med at ryge, og man ser flere og flere motionere. Man ser også sundere fødevarer i forretningerne, flere og flere spiser sundt. At det ikke er godt end-

nu, er bestemt rigtigt, men ved at presse på kan vi opnå den modsatte effekt.

Derfor mener vi i Dansk Folkeparti ikke, at dette er den rigtige vej at gå, og vi kan derfor ikke tilslutte os forslaget.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Så er vi nået til det sidste af de fire beslutningsforslag, som alle sammen har haft et fælles sigte hen imod, hvordan vi får lavet en forebyggelsesplan, som virker, som batter, som er visionær, og som er ambitiøs.

Jeg skal lade være med at gentage mig selv i forhold til alle de andre ting, jeg har sagt. Jeg er meget enig i sigtet, ligesom jeg har været i det andet, eller også kan man sige, at jeg som konservativ er rigtig glad for, at Socialistisk Folkeparti har været enig i det sigte og det regeringsgrundlag, der har været om, at forebyggelse skal stå højt på dagsordenen, og at vi skal få lavet noget forebyggelse, som virker, så vi alle sammen bliver lidt mere sunde.

Det er klart, at når vi til sin tid politisk er blevet enige om, hvor det er, vi konkret vil sætte ind, hvad det er, vi vil opnå, hvad det er for nogle tydelige mål, vi vil nå, er det jo ikke nok, at vi bare har sat de her mål, vi skal jo også have nogle, der hjælper os med at udføre dem. Og der bliver kommunerne jo de her stærke generatorer, vi skal bruge i det samarbejde.

Jeg hæftede mig ved, at ministeren nævnte en række kommuner, som allerede har taget opgaven på sig. Jeg kan jo så sige, at Odense Kommune, som jeg kommer fra, også har arbejdet rigtig meget med det her. Og det er jo fuldstændig rigtigt set, da man lavede kommunalreformen og lavede om på opgavefordelingen, nu har vi kommuner, som sidder med de borgerrettede opgaver. De ved, hvor skoen trykker i deres kommune. De ved, hvor deres udfordringer er, og hvor de skal sætte ind. Så selvfølgelig skal kommunerne være med i det her og tage deres del af ansvaret.

Som ved alle de andre beslutningsforslag afviser jeg beslutningsforslaget, fordi vi er nødt til at se Kommissionens anbefalinger og er nødt til at se alting i et hele, nødt til at se det samlet. Men jeg vil da ikke afstå fra at sige, at jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi husker på, at vi herinde fra Folketinget skal sætte rammerne og